

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **S. P.**, zastoupeného JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Symfonická 1496/9, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, s adresou pro doručování náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 14. 4. 2015, čj. MV-22867-5/VS-2015, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2016, čj. 9 Ad 13/2015 - 30,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný usnesením ze dne 7. 1. 2015, čj. OSZ-73487-4/M-Mš-2015 zastavil řízení o žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí ve věci poskytnutí jednorázového příspěvku podle nařízení vlády č. 135/2009 Sb., o poskytnutí jednorázového příspěvku ke zmírnění některých křivd způsobených komunistickým režimem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 135/2009 Sb.“).

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce rozklad, který ministr vnitra rozhodnutím ze dne 14. 4. 2015, čj. MV-22867-5/VS-2015 zamítl se závěrem, že žádost žalobce neodůvodňuje zahájení nového řízení.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí ministra vnitra žalobou u Městského soudu v Praze. Ten rozsudkem ze dne 27. 1. 2016, čj. 9 Ad 13/2015 – 30 uvedené rozhodnutí zrušil a vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že žádost žalobce o vydání nového rozhodnutí byla opodstatněná, odůvodňovala zahájení nového řízení a vydání nového rozhodnutí. Zastavení řízení o této žádosti, potvrzené rozhodnutím ministra vnitra, bylo proto v rozporu se zákonem.

[4] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností opírající se o kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Namítal nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem v předcházejícím řízení.

[5] Součástí kasační stížnosti učinil stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Tvrdil, že právní následky rozhodnutí

by pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[6] Žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že k takovému postupu není důvod. Poukázal na závěry plynoucí z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014 – 58, jakož i na některá další rozhodnutí kasacího soudu.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že odkladný účinek kasační stížnosti nelze přiznat, neboť podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. jsou v případě stěžovatele splněny.

[8] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Z četné judikatury Nejvyššího správního soudu lze dovodit, že institut odkladného účinku se primárně vztahuje k žalobě jako prostředku ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Kasační stížnost je však mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Odkladný účinek vůči pravomocnému rozhodnutí by proto měl být přiznáván pouze v ojedinělých případech, pro něž zákonodárce užil slova o „*nepoměrně větší újme*“. Přiznáním odkladného účinku se totiž prolamují právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tímto zákonným postupem je meritorní rozhodnutí o kasační stížnosti, nikoliv přiznání odkladného účinku (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2013, čj. 5 Afs 84/2012 - 33).

[10] Má-li Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, musí být splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014 - 58).

[11] Aby Nejvyšší správní soud mohl posoudit, zda jsou splněny výše uvedené předpoklady, je třeba, aby stěžovatel dostatečně určitě tvrdil, jakou újmu pro něj právní následky rozhodnutí znamenají, ale též z jakých konkrétních okolností to dovozuje. Je také povinen prokázat, že újma vzniklá na jeho straně je nepoměrně větší, než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Ohledně naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku nese stěžovatel nejen břemeno tvrzení, ale i břemeno důkazní.

[12] Stěžovatel v posuzovaném případě vznik nepoměrně větší újmy dostatečně určitě netvrdil. Neodůvodnil a ani neupřesnil, v čem konkrétně by měl spočívat nepoměr újmy na jeho straně oproti újmě, jež by přiznáním odkladného účinku mohla být způsobena třetím osobám. Uvedené skutečnosti proto nemohl ani prokázat. Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatele totiž spočíval pouze v citaci § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tudíž nemohl posoudit naplnění všech zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku.

[13] Stěžovatel neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní o tom, že v jeho případě jsou splněny podmínky vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal. Tím však soud nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. dubna 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu